

[Lawaetz]

Det er den slags ting, som nogle af os ikke tror fremmer erhvervslivet. Jeg synes, hr. Ole Espersen udtaler sig – ja, undskyld jeg siger det – direkte primitivt på det felt. Det er vel noget, vi alle sammen kan fatte, at et sundt erhvervsliv også giver gode forhold for Danmarks produktive arbejdere. Og det er jo dér, vi skal lande. Det var noget, som vi burde kunne blive enige om, i stedet for at vi nu skal tage til os noget, der går helt på tværs af statsministerens venlighed over for erhvervslivet.

Bertel Haarder (V):

Hr. Ole Espersen gentog det argument, som vi så ofte har hørt fra socialdemokrater – både fra statsministeren og fra udenrigsministeren og fra teoretikere på venstrefløjen – nemlig det argument, der går som følger: hvad hjælper det at styrke konkurrenceevnen, når man ikke ved, om virksomhederne bruger deres øgede indtjening til investeringer?

Jeg vil gerne fortælle alle disse socialdemokrater, som siger dette til hinanden rundt om på møderne, at svaret kan de få hos finansministeren, finansministeren, der så sent som i foråret gav politisk-økonomisk udvalg en præcis beregning over, hvad det giver, hvis man øger konkurrenceevnen med 1 pct. Så vidt jeg husker, giver det på 4 år noget i retning af 9.000 nye arbejdspladser, så der kan altså sættes tal på. Det er ikke noget, venstre bare har fundet på. Finansministeren har selv afgivet et svar, der ganske svarer til svar, vi tidligere har fået i forskellige folketingsudvalg, et svar, der går ud på, at konkurrenceforbedring giver en helt konkret forbedring i beskæftigelsen. Hvad ligner det så at blive ved med at komme med det argument, at det ikke nytter at styrke erhvervslivet, for vi ved jo ikke, om de bruger pengene til investeringer. Hvis ikke vi vidste det, hvordan kan finansministeren så fortælle folketinget, at 1 pct. forbedring af konkurrenceevnen giver 9.000 nye arbejdspladser på 4 år, alt andet lige?

Det var det første, jeg ville sige. Så vil hr. Ole Espersen måske sige: ja men hvad hjælper det, at vi øger konkurrenceevnen, hvis alle andre lande gør det samme? Det er det andet fejlspørgsmål, som plager debatten – ligesom hele den falske teori om, at teknolo-

gien skaber arbejdsløshed. Aldrig har teknologien skabt så lidt arbejdsløshed som i dag. Produktivitetstigningen er dalende og dalende og dalende, så det argument gælder mindre i dag, end det har gjort de sidste 20 år. Det er nu én side af sagen. Men til selve spørgsmålet: hvad hjælper det, at vi øger konkurrenceevnen, når andre lande gør det samme? Dertil er at sige, at det er simpelt hen løsningen på den vestlige verdens krise. Hvis alle lande fik bragt inflationsforventningerne ned, fik knækket ryggen på inflationen, så kunne de gamle økonomiske virkemidler, som Keynes anbefalede, pludselig virke igen. Det er jo inflationsforventningerne, som har bevirket, at vi ikke længere kan bruge de traditionelle midler med enten at sætte skatterne ned eller sætte udgifterne op, for det fører til inflation. Det er derfor, vi har været nødt til at acceptere en sørgelig høj grad af arbejdsløshed. Hvis alle lande gjorde det samme og andre lande også styrkede deres konkurrenceevne, så var vi i fuld gang med at få knækket ryggen på inflationsforventningerne, og så var vi hurtigt på vej ud af krisen. Det er altså også et totalt falsum, som desværre præger debatten i teoretiske cirkler, at det nytter alt sammen ikke noget, fordi de andre lande gør det samme. Jeg har hørt statsministeren sige noget lignende ved flere lejligheder.

Det er ikke bare noget, venstre siger. Det er noget, man har kunnet læse i den ene vismandsrapport efter den anden, hvor vismændene oven i købet har ofret et helt specielt kapitel på netop at gendrive den fejlpåstand. Hvordan kan ledende socialdemokrater så blive ved med at gå rundt og sige det, når alle de eksperter, vi har, siger, at det passer ikke? Man kan i øvrigt læse det samme i den seneste OECD-rapport, som netop anbefaler en politik i lighed med den, venstre lægger frem.

Hr. Ole Espersen siger vældig forarget, at vi har nogle forslag vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelsen, som er så forfærdelige, at det har ført os helt ud i en ørken, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg vil gerne dertil sige, at det forslag, som mange er faldet over, er et lille bitte forslag, som drejer sig om at spare 400 mill. kr. ved, at man efter 3 måneder går ned på en lavere sats. Jeg vil her erindre om, at man efter vort forslag efter 12 måneder får et jobtilbud, hvor der i dag går